

Мій дід вівчарив...

Марія Влад

Мій дід вівчарив,
Про війни готорив із зятем,
Вірив у чари
Й до чарки був завзятий.

Викохав чотирнадцять дітей
І чимало худоби.
А житло мав просте —
Колибу собі вподобав.

Любив тесати,
Любив боднарити,
Робив дід сани,
Граблі, колеса...
Не міг навіть коня вдарити —
Таку мав душу звеснену.

Любив і вмів усе мій дід.
Без праці й хвилини не жив би.
Та не любив, коли внуки йшли у світ
І поверталися в гори чужими.